Tusen och en natt

Alf leila wa leila (arabiska) Hezār-o yek šab (persiska)

Storkungen Sharinyar hade förlorat sin hustru drottningen. Han var helt utom sig av förtvivlan och trots all sin makt och rikedom kunde han inte bli glad igen. Sorgen gjorde honom till en grym och självisk kung.

En kvinna, Shahrazad, försökte muntra upp honom genom att berätta sagor för honom, en saga varje natt. Hon höll på länge – i natt efter natt berättade hon de mest fantastiska berättelser.

Hon berättade om magiska lampor, ondskefulla trollkarlar, sköna prinsessor, gigantiska fåglar som åt elefanter till frukost, sjöodjur, rövare, listiga tjänstekvinnor, skatter och mycket mer.

Berättelserna mildrade till sist kungens sorg och efter tusen och en nätter förstod han hur märkligt livet är och uppfylldes av lyckan att få leva. Han blev en god härskare.

Eftersom han tyckte så mycket om sagorna så tyckte han om sagoberätterskan också och bad henne stanna hos honom. Det gjorde hon, och de levde lyckliga.
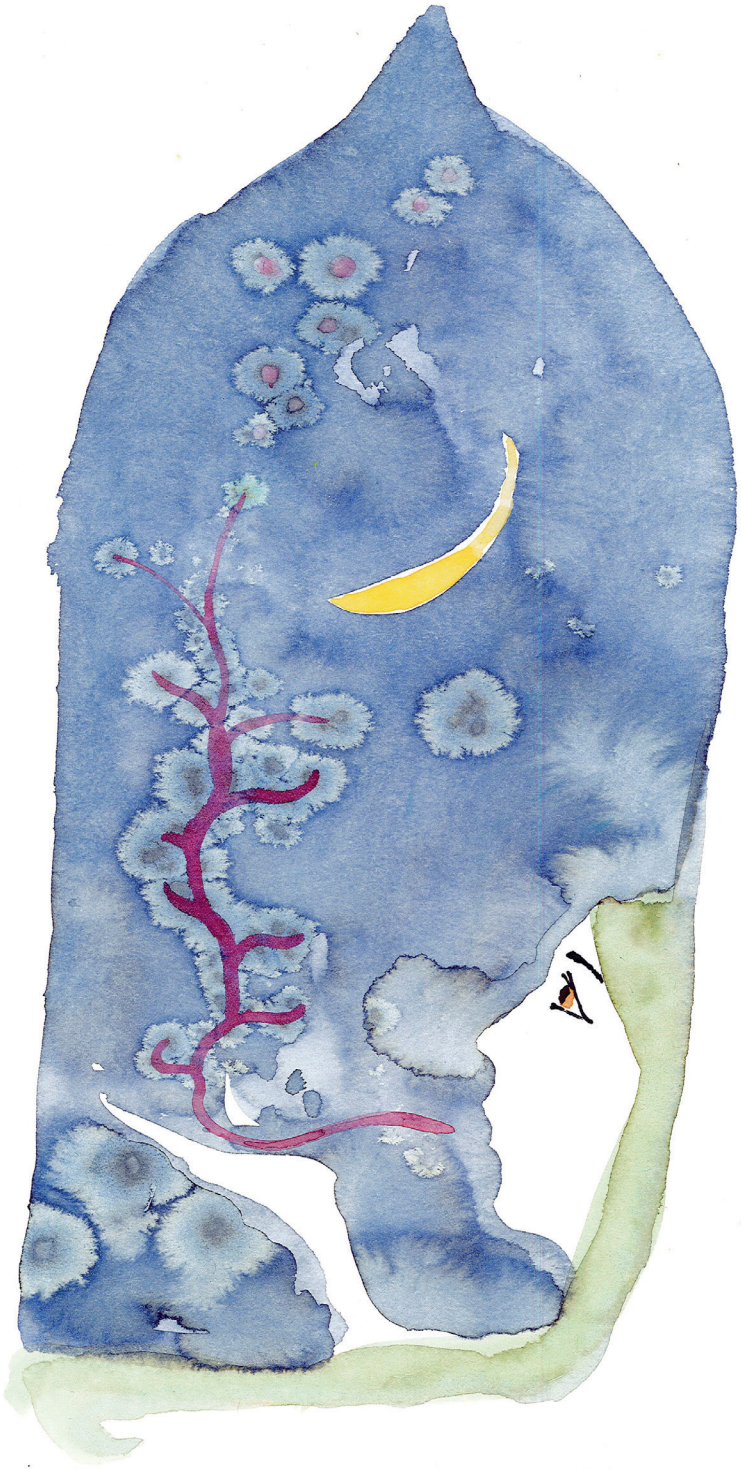
Sagosamlingen *Tusen och en natt* kan följas tillbaka till 800-talet e.Kr. Verket bär spår av såväl persiska, arabiska, beduinska, egyptiska som indiska berättelser. Ramberättelsen om Shahrazad gav namn till hela samlingen.